

(Winther); der findes flere Anmærkninger i dette Lovforslag, og § 28 er egentlig kun en stor Anmærkning, der fastholder en Mængde tidligere, saa at det ikke kan omtvistes i mindste Maade, om vi her ere berettigede til at sætte Anmærkninger ind i Finantsloven, og, hvis det var Spørgsmaalet, hvis det overhovedet var omtvistet, skal jeg — uagtet det med Hensyn til Tidsforholdene og af andre Grunde kunde see ud til, som om baade Sol og Vind vare mod dem, der ville fortsætte Forhandlingen om dette Spørgsmaal, hvis det skulde lede til et Fællesudvalg, — ikke nægte, at jeg freidigt vilde optage Kampen, men Spørgsmaalet er ikke derom, og derfor vil der kun være Tale om, hvilke Hensigtsmæssighedshensyn der ere at tage for os, naar vi stille os for Die, hvorvidt de her foreliggende Spørgsmaal eller enkelte af dem ere skikede til overhovedet at forlænge Behandlingen af Finantsloven. Jeg skal nu i den Henseende bemærke, at det alligevel vil være en Selsfølge, at, naar man paa dette Stadium af Sagen vil fastholde en Beslutning, som det andet Thing har modfat sig, maa man gjøre sig det klart, at den muligt kan gaae endnu videre, altsaa til et Fællesudvalg. Man maa dernæst gjøre sig det klart, at, naar der foreligger Forslag fra Fællesudvalget, og man her fastholder sin Beslutning — det maa man ogsaa være forberedt paa, — bliver det jo i dette Tilfælde det Samme som, at Finantsloven forkastes. Nu er det vel ikke ganske uden Skyld fra Folkethingets Side — deri ligger ikke nogen Bebreidelse; thi den vilde ogsaa ramme mig saavel som nogen Anden; men vi kunne ikke sige, at det er Landstinget, der har taget formegen Tid, — at der er medgaaet vel megen Tid til Finantslovens Behandling; i den Forstand, siger jeg, at det ikke er uden Skyld fra vor Side, naar vi ikke blot have maattet benytte en foreløbig Bevillingslov, men at ogsaa den Tid, for hvilken en saadan Bevillingslov skulde blive staaende, snart er udløben. Altsaa, dersom vi nu stemme for Forslag, som vi kunne antage eller forvente ville foranledige et Fællesudvalg, maae vi ogsaa kunne gjøre os det klart, om vi da, naar Forslag fremkomme fra Fællesudvalget, ville fastholde dette Votum, og om den Sag, fastholdt

af Fleertallet, er af den Bigtighed, at den bør foranledige Finantslovens Forkastelse; dernæst bør vi ogsaa erindre, at vi netop iaar ere meget uheldigt stillede, netop paa Grund af, at Tiden er saa langt fremrykket. Det er en Selsfølge, at Et af To maa dog blive Tilfældet, hvis Finantsloven forkastes: Ministeriet maa gaae, eller Folkethinget maa gaae, men, skal det Sidste være Tilfældet, vil der gaae meget lang Tid hen, inden man atter paa ordinar Maade kan komme til at behandle det samme Finantslovsforslag, og der vil altsaa blive en Tid, for hvilken man kun kan komme til at regjere med en foreløbig Bevillingslov, hvis man forudsætter, at Folkethinget ikke blev opløst, inden en saadan Bevillingslov kom. Og hvorledes vilde ellers Stillingen være? Da vilde det være umuligt for nogen Regjering at fortsætte med Statshuusholdningen. Derfor kan jeg begribe, at Medlemmer, som til en anden Tid paa Aaret, naar Tiden ikke var saa langt fremrykket, vilde ganske freidigt ogsaa sætte disse Forslag ind som Noget, der var en Kamp værd til det Yderste, dog nu efter samtlige foreliggende Forhold ikke vilde det. Jeg skal, henholdende mig til disse Bemærkninger, dog paa den anden Side erklære, at jeg ogsaa særdeles vel forstaaer den Anskuelse, hvis den vinder Majoritet for sig, at man skal vedtage samtlige disse Ændringsforslag. Jeg skal imidlertid, som jeg efter min Motivering har udtalt, kun stemme for Forslaget Nr. 3 og afholde mig fra nogen Afstemning over de øvrige Forslag, idet jeg, som sagt, tror, at efter hele Stillingen at dømmе vilde vi berede os selv nogle Vanstueligheder, som vi til enhver anden Tid, naar Finantsloven er behandlet tidligere paa Aaret, kunde undgaae, ved muligt at veise en Strid om Spørgsmaal, der dog hellere, hvis nogen Kamp skulde optaae paa dette Gebeet, maatte være af en langt betydeligere Art.

P. Olsen: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger om de af Udvalgets Mindretal stillede Ændringsforslag. Det var, da det erede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Bærtelsen) yttrede sig, at jeg begjærede Ordet. Han sagde med Hensyn til de under